



**Національний
університет
біоресурсів і
природокористування
України**

**Факультет
ветеринарної
медицини**

НДІ Здоров'я тварин



**«ЄДИНЕ ЗДОРОВ'Я – 2022»
Матеріали Міжнародної наукової конференції**



**22-24 вересня 2022 р.
НУБіП України, м. Київ**

УДК 636.7.09:616.33-07/.08

ДІАГНОСТИКА ТА ЛІКУВАННЯ ГАСТРОЕНТЕРИТУ У СОБАК

Бондаренко І.В., студентка 5-го курсу

Науковий керівник - Дробот М.В., канд. вет. наук, асистент

*Національний університет біоресурсів та природокористування України,
м. Київ*

У сучасній ветеринарії, серед патологій системи травлення, гастроентерит у собак займає одне з перших місць за поширенням та кількістю летальних випадків. Це хвороба шлунково-кишкового тракту, яка характеризується запаленням слизової оболонки шлунка та тонкого відділу кишечника. Тип запалення залежить від причини, яка його викликає.

Гастроентерит порушує роботу органів травлення, що супроводжується також зниженням секреторної функції. У тяжких випадках уражається серозний та м'язовий шар шлунка та кишечника. Інтوكсикація організму відбувається внаслідок потрапляння білкового ексудату в просвіт слизових оболонок. Неправильне лікування може спричинити ускладнення інших органів тварин: серце, нирки, печінку. Причина гастроентериту – їжа поганої якості, надмірне споживання корму, дефіцит необхідних тварині мікроелементів, тощо. Гастроентерити, що спричинені перекручуванням кишечника, інфекціями, глистами, відносять до вторинної патології.

На сьогоднішній день розроблена низка методів діагностики та лікування гастроентеритів у собак, але проблема і досі залишається актуальною.

Метою досліджень було визначення найбільш ефективної комплексної терапії собак, хворих на гастроентерит. Робота була виконана на базі однієї з ветеринарних клінік міста Києва. Матеріалом для дослідження були 6 собак різних вікових груп з ознаками гастроентериту. Під час дослідження їх було розділено на три групи: 2 – дослідні і одну контрольну. Кожна тварина знаходилася під ретельним ветеринарним наглядом протягом 30 днів. Лікування тварин проводили комплексно. Першій групі застосовувались перші 5 діб антигельмінтні препарати («Каніквантель» – 1 пігулку на 10 кг маси тіла, для цуценят «Прококс» – 0,5 мл суспензії на кг маси тіла), протягом 3 діб вводився протизапальний та протиблювотний препарат «Серенія» – 0,1 мл на кг маси тіла, «Омес» – 20 мг протягом 5 діб, з метою зниження кислотності вмістимого шлунку, пробіотик «Ентерол» – 250 мг протягом 7 діб, «Бускопан» – 10 мг, як спазмолітичний засіб протягом 5 діб, суспензію «Еспумізан» протягом 5 діб, для зниження газоутворення. Додатково була призначена промислова лікувальна дієта «Hills i/d», а для тварин, які споживають виключно їжу домашнього приготування, годували відвареною рисовою кашею (зі слизом) або вівсянкою.

До каші додавали відварену курячу грудку, м'ясо індички, кролика, яку подрібнювали у блендері, без додавання солі та спецій. Другій групі було запропоновано вище згадане лікування з додаванням антибіотика широкого спектру дії «Сінулокс» 50 мг (250 мг) протягом 7 діб.

На 14 день після проведеного лікування кожній тварині проведено фізикальний огляд, було повторно відібрані клінічні та біохімічні аналізи крові та зроблене УЗД черевної порожнини.

В результаті досліджень та отриманих результатів було встановлено, що схема лікування, яка була запропонована тваринам другої дослідної групи, виявилася ефективнішою в порівнянні з такими у першої дослідної групи, що проявляється меншою тривалістю лікування та більшим відсотком тварин, які одужали.

Результати досліджень дозволяють зробити висновок, що окрім симптоматичної терапії та дієтотерапії, позитивні результати дає вплив на патогенну мікрофлору шлунково-кишкового тракту має ретельно підібраний лікарем антибіотик, на основі даних спеціального дослідження та правильно зібраного анамнезу.